

af Strafferettens Ordning, at der paa mange Maader vil komme til at foregaae Rempelser og Forandringer i hvad der efter den nugældende Lovgivning finder Sted. Der er i Forbindelse med dette Punkt bemærket, at det, man helst maatte, var at asee fra Straffens Grad og derimod holde sig til Forbrydelsens Art, til det Slags, hvortil den hørte. Jeg tilstaaer, at der er Meget, som kunde tale for at holde dette fast; men der vil opstaae store Ulemper deraf, og det, som jeg troer egentlig vil være den retteste Vej, hvorpaa man under Hensyn til den nye Straffelovbog vil komme til at gaae, er baade at tage Hensyn til Forbrydelsens Slags og til den Straf, der vil komme til at blive paalagt, idet det er klart, at netop Forbrydelsens Art kommer til at have en saa væsentlig Indflydelse paa hele dens Stilling, der har begaaet Forbrydelsen, medens paa den anden Side Størrelsen af den Straf, der kommer til at blive fastsat gjennem Straffeloven, tillige i sig selv vil være et uforkasteligt Vidnesbyrd om den Forseelses Bestaafenhed, dens egentlige Væsen, for hvilken Straffen er bleven fastsat.

§§ 18 og 19 i Lovudkastet have dernæst været Gjenstand for endeel Erindringer. Det er de Paragrafer, som angaae Nævningeretternes Sammensætning. Man har dvælet stærkt ved den Bestemmelse, at Formanden vel skal lede Forhandlingen, at han er den, der i det Hele skal ordne, i hvilken Gang Forretningerne skulle gaae for sig, og give Ordet til de Forskjellige, der forlange det, men at der ved Siden deraf er tillagt de to Medlemmer, som foruden ham findes i Nævningeretten, en Medvirking til Afgjørelsen af forskjellige Spørgsmaal. Jeg kan meget godt sætte mig ind i, at man ikke troer, at det er en helbig Stilling, som saaledes igjennem Lovudkastet er bleven anvist Formanden, idet man troer den forringet; men jeg er ogsaa tilbøielig til at antage, at Marsagen til, at man i den Grad har troet, at hans Stilling blev forrykket, ligger Noget i, at man i Grunden er meest tilbøielig til at antage, at Retten ikke skal have Mere end det ene Lovkyndige Medlem. Antager man dette, saa er det ganske naturligt, at man ønsker at hævde ham en saa stor Indflydelse, som det

paa nogen Maade er muligt; men jeg har dog idetmindste hidtil ikke kunnet komme bort fra, at det frembyder en stor Garanti, ikke blot, at der er tre Lovkyndige Medlemmer, at Retten bestaaer af Tre, men at der ogsaa gives de to Andre Afgang til at kunne deeltage i Beslutninger med Hensyn til de Punkter, der kunne komme til at foreligge til Afgjørelse. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amt's Ste Valgfreds (H. Hage), hittede, hvis jeg ikke tager meget fejl, at det skulde være med Hensyn til Hovedspørgsmaalet, at de tvende Medlemmer skulde have en medvirkende Myndighed; ja, jeg indrømmer ogsaa, at man ikke skal lade disse to andre Medlemmer komme til at optræde, undtagen hvor der virkelig er Spørgsmaal af den Bestaafenhed, at det er ønskeligt, at have en større Garanti for deres rette Afgjørelse; men der komme vi til et Punkt, som er meget vanskeligt, og det er at bestemme, hvad man da egentlig skal betragte som Hovedspørgsmaal. Den ærede Rigsdagsmand hentede sine Exempler paa, at der kunde blive Tale om en Medvirkning, hvor der ikke var Tale om Hovedspørgsmaal, fra Vidneforklaringen, idet han bemærkede, at der meget hyppigt kunde opstaae Spørgsmaal om, hvorvidt en bestemt Kvæstion skulde forelægges et Vidne eller ikke; det skeer ofte, men jeg holder mig forvisset om, at den ærede Rigsdagsmand ogsaa vil give mig Medhold, naar jeg siger, at netop det Spørgsmaal, om et Vidne, der vil afgive Forklaring, skal være pligtigt til at besvare et bestemt Spørgsmaal, meget ofte kan komme til at fremtræde som et Hovedspørgsmaal for ham; Afgjørelsen deraf kan komme til at vedrøre Interesser, som have det største Krav paa at blive agtede, det kan have en saa stor Betydning for ham, at man maa sørge for, at Afgjørelsen bliver Gjenstand for den omhyggeligste Overveielse, og det kan have stor Vigtighed ikke blot ligeoverfor den, som der er Spørgsmaal om at nøde til eller at fritage for at afgive et saadant Svar, men det kan ogsaa have stor Betydning ligeoverfor det Offentlige, forbi der der let vil kunne komme til at fremstille sig Forhold, hvor Udfaldet vil komme til at bevæge paa Betragtninger, som kunde synes i og for sig kun at have liden Betydning.